Iz knjige "ČUDESA BOŽJEG MILOSRĐA Svjedočanstva iz života"

POBIJEDIO SAM KOCKU

Moje ropstvo zvalo se kladionica, zlo koje uništava mnoge ljude i obitelji.

Počelo je zabavom, pogađanjem sportskih rezultata, uz mogućnost

novčanog dobitka. Dogodila se “početnička sreća“ i bio sam vrlo

zadovoljan: pratim sport, uložim novac i dobijem novac – milina! Bio je to

početak mog robovanja. Posvetio sam se tom zlu, dan i noć mislio o

rezultatima i novim, sve većim i većim ulozima, novim dobicima, lažnom

uspjehu.

Zapostavio sam sve koji me vole i brinu za mene, koji su mi pokušali reći

da je to zlo. Život je postajao pakao, unio sam nemir i velike probleme u

obitelj, među prijatelje i sve koji nisu željeli dići ruke od mene. Potpuno

sam ih zapostavio i samo im nanosio patnju i bol…

Situacija je postajala sve gora, novac se gubio, upadao sam u sve veće

nevolje i probleme, postao loš i prazan čovjek, rob zla…

Čim bi neki novac došao u moje ruke, isti čas kao da bi me đavao zgrabio

za ruku i odveo u kladionicu.

Strašno ropstvo!

U jednom sam trenutku zastao i shvatio da to traje punih 10 godina!

Pa što ja to radim sve te godine?!

Osjećao sam kao da se borim protiv vjetrenjača, da gubim sve. Jednog sam dana sam sebi rekao: Sad je dosta! Imam vremena ispraviti greške, nadoknaditi izgubljeno povjerenje, vratiti ljubav obitelji i povjerenje prijatelja, imati ispravan život. Sam nisam mogao pa sam odlučio potražiti pomoć. Prijatelj mi je dao telefonski broj svećenika za kojega mi je rekao da ga mogu nazvati u svako doba. Nazvao sam ga u pola jedan u noći.

“Dobra večer. Oprostite što zovem ovako kasno. Jesam li dobio vlč. M.?“

“Da, izvolite“, rekao mi je ljubaznim glasom. Tražio sam pomoć, pitao

može li me odvesti u neku komunu. Rekao mi je da to nije problem, ali je

neizvedivo u ovo doba noći te da pričekamo sutrašnji dan. Rekao sam da

više nemam kamo otići, da se skrivam od svih i već nekoliko noći spavam

u garaži. Ponudio je da prespavam pod njegovim krovom, ali sam odbio

jer me bilo sram i rekao da ću doći ujutro. Prespavao sam u garaži,

skrivajući se od svojih jer se nisam mogao suočiti s njihovom brigom i

tjeskobom. Previše su trpjeli zbog mene.

Odmah ujutro otišao sam svećeniku koji mi je pomogao da se na

nekoliko dana maknem iz svoga grada u drugi grad. Ondje sam dobio

priliku biti sam sa sobom. Tih dana pod ruku mi je došla knjižica “Ispit

savjesti“, koju mi je poklonio prijatelj Goran, ni ne sluteći koliko će mi ta

knjižica pomoći da se pripremim za dobru životnu ispovijed.

Čitajući je, u meni se stvorila životna odluka da zlu kažem – Dosta!

Podvlačio sam u knjižici sve što se ticalo mene, sa željom da što prije

odem na ispovijed. U meni se probudila nada da će mi Bog pomoći.

Nakon nekoliko dana vratio sam se u svoj grad i otišao svećeniku.

Razgovarali smo o svemu, a najviše o robovanju kocki. Izvadio sam

knjižicu, svu išaranu, i dobro se ispovjedio! Nakon toga pomazao me

svetim uljem, položio ruke na mene i molio. Čuo sam da zaziva Krv

Kristovu, Blaženu Djevicu Mariju i sv. Mihaela. Osjetio sam nešto

neopisivo, u mene je ušao mir. U mene je ušla vedrina, pogled mi je

postao jasniji. Srdačno smo se razišli i ne znam koji je od nas dvojice bio

sretniji.

Kad sam izašao, osjetio sam da mi se kockanje zgadilo i da me više ni

malo ne privlači.

Prijatelji koji me dobro poznaju ne mogu vjerovati što se sa mnom

dogodilo.

Neki ni danas ne vjeruju u moju promjenu, a ja sam potpuno slobodan

od tog zla i nemam nikakvu strast za kockanjem, niti će se ona ikad više

vratiti.

Bog mi je dao snagu da to prebrodim, da pobijedim đavla i krenem

pravim putem.

Otkako nisam rob toga zla, volim svoj život. /D. M./